

[Hartvig Frisch.]

En Forespørgsel kan godt stilles i et af Tingene, men hvis enten Forespørgeren selv eller vedkommende Ting gør Krav paa, at den skal være at betragte som politisk, saa henvises Forespørgselen til Forhandling i Den Forenede Rigsdag. Sker dette ikke, behandles Forespørgselen da i det enkelte Ting, og Behandlingen føres med Forespørgsel og med Svar, men kan altsaa ikke ende med en politisk Beslutning, en Udtalelse af Tinget.

Stk. 6 giver en Formulering af det Problem, som Forslaget havde villet løse i § 46. Man erindrer, at der i § 46, sidste Stykke, fandtes den Udtalelse: „Hvis Statsministeren skønner, at en uforudnøden Forsinkelse i Behandling af Lovforslag finder Sted i noget af Tingene, er han berettiget til at paatale dette i Den Forenede Rigsdag, som derefter kan bestemme, at det paagældende Lovforslag skal optages til videre Behandling i vedkommende Ting eller i Den Forenede Rigsdag.“ Der rejstes fra forskellig Side Indvendinger herimod, og efter forskellige Forhandlinger samledes Flertallet om Formuleringen i Stk. 6, der lyder saaledes: „Den Forenede Rigsdag kan efter Forslag af Statsministeren eller af en Fjerdedel af Rigsdagens Medlemmer til enhver Tid bestemme, at et Regeringsforslag, der foreligger til Behandling i Rigsdagens Ting, skal færdigbehandles inden en vis Frist, og at Forslaget, hvis Fristen oversiddes, da skal overgaa til Behandling i Den Forenede Rigsdag.“ Der ligger heri, at man ikke har ønsket, at Den Forenede Rigsdag skulde kunne gribe brutalt ind, naar et Forslag var til Forhandling i et Udvalg eller paa anden Maade, og sige: Nu skal det over til os. Men man har ønsket, at Den Forenede Rigsdag, hvis der forelaa uforudnøden Forsinkelse, ved en Vedtagelse eller Beslutning skulde kunne sætte en bestemt Frist for Færdigbehandlingen, og at Forslaget først, naar denne Frist ikke var overholdt, overgik til Behandling i Den Forenede Rigsdag, hvor det skulde undergives to Behandlinger.

I Tilknytning til denne Paragraf, som giver Oversigten over hele Fremgangsmaaden ved Den Forenede Rigsdags Behandlinger og de to Tings Behandlinger af Lovforslagene, skal jeg sige, at vi jo alle maa

gøre os klart — hvad der jo ogsaa er sagt i Indledningen i Flertalsbetænkningen —, at vi med denne nye Grundlov forlader Folketingsparlamentarismen og gaar over til Rigsdagsparlamentarisme. Det bliver i Den Forenede Rigsdag, at de Beslutninger tages, som vil være afgørende for Regeringen og afgørende for Lovforslagenes endelige Skæbne, naar Konflikt rejser sig.

Jeg forlader hermed § 38 og gaar over til § 40, hvortil der er stillet forskellige Ændringsforslag. Det første Punkt i Paragraffen lyder saaledes: „Rigsdagssamlingens Aabning og Slutning finder Sted i Den Forenede Rigsdag.“ Fra Flertallets Side var man blevet opmærksom paa, at denne Bestemmelse, naar der lige havde været afholdt Valg, kunde foraarsage Vanskeligheder, idet Rigsdagssamlingens Aabning i saa Fald daarligt kunde finde Sted i Den Forenede Rigsdag, da den som saadan ikke var konstitueret. Man har derfor bygget dette om, og samtidig med at foreslaa, at 3die Stykke udgaar, har man foreslaaet, at dette 3die Stykke, som handler om Valg af Finansudvalget, flyttes over til § 58, hvor man synes det rettelig hører hjemme, idet § 58 saa kommer til at indeholde alle Bestemmelserne om Finansudvalget, saavel dets Valg som de øvrige Bestemmelser. Bestemmelsen om Rigsdagssamlingens Slutning, som stod i Begyndelsen af § 40, foreslaar man bibeholdt, men sat hen til Slutningen af Paragraffen, hvor der kommer til at staa: „Rigsdagssamlingens Slutning finder Sted i Den Forenede Rigsdag.“ Det vil altid kunne ske, da Den Forenede Rigsdag jo er konstitueret paa det Tidspunkt.

Der er stillet Forslag om, at 2det Stykke, sidste Punktum, af § 41 udgaar. Dette kræver, at jeg gør nogle Bemærkninger som Motivering herfor. Det er ikke, fordi nogen inden for Flertallet i og for sig har noget imod selve den Praksis, som i umindelige Tider har været gældende her i Danmark, hvorefter Regeringen gaar til Finansudvalget for at faa Tilslutning til en Bevilling. Men det, man har stødt an imod, og det, der har gjort, at man stiller Forslag om, at det sidste Punktum udgaar, er, at dette, at Regeringen kan „indhente Tilslutning hertil“ hos Den Forenede Rigsdags Finansudvalg, kunde forstaas paa den Maade